

24/11-1947 05_04_006

AFTENPOSTEN

Er moralsk opprustning veien ut av krisen?

Stort informasjonsmøte i Handelsstanden i går.

Professor Eiliv Skard taler. I bakgrunnen på podiet endel av de utenlandske gjester.

— Moralsk opprustning er en idé på marsj, et håp i en verden, hvor der ikke synes å være så meget å håpe på, hvor millioner hungrer, fryser i fengslene eller skjelver i frykt, sa professor Eiliv Skard, da han i går aften ledet det store informasjonsmøte for Moralsk Opprustning i Handelsstandens festsal.

Kronprinsen var til stede. Av Regjeringen så man statsrådene Hauge, Evensen og Fostervoll. Videre den danske og den svenske sendemann, en lang rekke stortingsmenn, endel fagforeningsfolk, en rekke professorer og ellers innbudte av alle yrker. Der var kommet gjester fra Sverige, Danmark, England og USA., fra Frankrike og Sveits, og et dansk ektepar var kommet ens ærend fra Burma, ble det sagt.

— På den ene side har vi opplevd ideologier, som har fornektet de absolutte moralverdier og reist nasjonene mot hverandre, fortsatte professor Skard. På den annen side har vi sett et demokrati som synes ute av kraft til å sette menneskemassene i fart for de demokratiske ideer, de selv synes er riktige. Alle søker etter et svar som kan føre oss ut av krisen. Svaret er moralsk opprustning. Moralsk opprustning er et arbeidslag med en ideologi som vil løfte folk av alle klasser opp over maktløsheten og splittelsen og vise veien mot den åndelige renessanse, vi alle lengter etter. Den kan peke på faktiske resultater av en slik art at selv statsmenn må lytte.

Tretten representanter for bevegelsen hadde ordet, og innimellom var der sang av bevegelsens kor. Vi presenterer talerne i den rekkefølge de ble introdusert.

Den sveitsiske ingeniør Robert Hahnloser fortalte at folk i hans land, fordi de unnslopp krigen hadde følt seg i gjeld til det øvrige Europa og hadde for å hjelpe folk fra andre land kjøpt en eiendom i Caux. Noen var

Moralsk Opprustnings sangkor hilser forsamlingen velkommen.

kommet med hele sin formue, andre med sin arbeidskraft, og 5000 mennesker fra 52 forskjellige nasjoner hadde siste sommer gjestet Caux, det europeiske sentrum for Moralsk Opprustning. Gjestene representerte alle livsstillinger, politikere, fagforeningsfolk, arbeidere og arbeidsgivere, og alle var reist hjem med en ny livsinnstilling.

Den britiske kontreadmiral Sir Edward Cochran fortalte om hvordan man allerede lenge før krigen hadde forsøkt å bygge opp en internasjonal styrke med en ideologi, som kunne avløse alle de materialistiske ideologier, som da gjorde seg gjeldende. Arbeidet vokste i alle land. I hær og flåte lærte man ikke bare hva man kjempet mot, men hva man kjempet for. Og i dag står vi der, sa admiralen, at vi har mennesker som tar seg av hjem som er

kommet i vanskeligheter og industrier som ikke får det til å gå og som setter inn overalt, hvor de nedbrytende ideologier atter er begynt å arbeide.

Den svenske riksdagsmann Seth Molander hadde i Caux lært å gå samarbeidets vei, og han hadde videre lært at man skulle være varsom med å peke noen ut som skyldner for de forhold verden i dag levde under.

Forretningsmann Knut Lund Henriksen fortalte om hvordan han og hans kone gjennom moralsk opprustning hadde forsøkt å skape et sunt hjem og å gi det videre til andre. Det fordret en total åpenhet, en total ærlighet og et totalt samarbeid. Og det hadde ført til en styrke og harmoni, som hadde lettet ham i hans forhold til kunder, kolleger og myndigheter. Hans kone pekte på at nettopp heri lå svaret på alle skilsmisser.

Biskop Bengt Jonzon fra Luleå hevdet at bare et inspirert demokrati var veien ut av krisen. Og det eneste som kunne redde demokratiet i dag, var menneskene som bar demokratiet og ånden som besjelet dem. Av menneskene avhang demokratiets fremtid. Men menneskene kretser bare om materialismen, sa han. Levestandarden er blitt deres avgud, den avfolker landsbygden og gjør de moralske normer uvisse, og annerledes blir det ikke, før menneskene selv blir annerledes. I Caux hadde biskopen opplevd det klasseløse samfunn, skapt under åndens befriende herredømme, og det hadde ikke bare fått betydning for ham selv,

AFTENPOSTEN

24 NOV. 1947

også for forholdet i hans ekteskap. Ville menneskene nå dit, måtte de lytte til de krefter som talte i stillhet og bøye seg for sannheten, bøye seg for Gud. Bare derved fødtes den ånd, som kunne inspirere vårt demokrati og redde vårt folk.

Ernest Shuffelbottom fra Staffordshire fortalte om hvordan Moralsk Opprustning hadde økt avkastningen i det gruveselskap han arbeidet for. I en enkelt gruve var ukeproduksjonen steget fra 8000 til 10.000 tonn, skotten var falt fra 20 til 4 prosent. Ble der arbeidet like godt i alle engelske gruver, ville landet ha kull nok til eget bruk og 50 millioner tonn til eksport. 200.000 engelske gruvearbeidere hadde i dag søkt kontakt med Moralsk Opprustning.

Fagforeningsrepresentanten Duncan Davidson fortalte om det revolusjonerende lagarbeid som var blitt resultatet av hans møte med Moralsk Opprustning. I hans fagforening spurtes der ikke lenger om hvem som hadde rett, men om hva som var rett. Der hadde ikke vært streik i hans distrikt i de siste 12 måneder. Alle var fornøyd. Og, la han til: min familie er også fornøyd med den forandring som er foregått med meg!

Lederen for kvinnes sosialistiske liga i Frankrike, madame Irene Laure, fortalte om vanskelighetene i hennes hjem med fem barn og en arbeidsløs mann, men vanskelighetene hadde oppløst seg gjennom familiens kontakt med Moralsk Opprustning. Ut fra

denne bevegelse hadde industriherrer og arbeidere forsøkt å finne en felles plattform for Frankrikes gjenreisning. Og det var hennes overbevisning at moralsk opprustning var det eneste middel til å skape gode forhold mellom arbeidere og arbeidsgivere og mellom mennesker i alle land.

Sjefen for den svenske Utlänningskommission Nils Hagelin mente at moralsk opprustning var det vesentligste, det vi nu måtte sette alle krefter inn på, om menneskene skulle befris fra nød og frykt. Hvordan målet skulle nås, kunne han ikke si. Men Moralsk Opprustningsmedlemmer hadde en lengsel etter å vandre nye veier med nytt ansvar og ny vilje til å tjene andre, skape et kjempende demokrati med mennesker på marsj og gi vår ungdom en fremtid å leve for.

Kullimportør Svend Aage Bruun fra København fortalte om sine venner blant engelske gruvesjefer, som var blitt forvandlet gjennom Moralsk Opprustning og derved hadde klart å etablere et godt samarbeid med sine folk. Gikk arbeidere og arbeidsgivere inn for et godt samarbeid, mente han, så kunne man løse alle praktisk-økonomiske problemer i Vest-Europa i dag.

Dr. teol. Paul Brodersen hevdet at man under moralsk opprustningsledelse fant fram til å leve i fellesskap og at man under Guds inspirasjon lærte å kjempe for det man lengtet etter.

Parlamentsmedlem James Hawthorth fra Liverpool, visepresident i jernbanefunksjonærenes fagforening, sa at liksom man i fagforeningenes barndom var villige til selvpoffrelse og forsøkelse for sakens skyld, var den samme vilje til selvpoffrelse tilstede i Caux, hvor programmet var: absolutt ærlighet, absolutt renhet, absolutt uselviskhet og absolutt kjærlighet. En rekke underhusmedlemmer hadde dannet et arbeidslag med det program å utbre denne ånd blant politikerne, en ånd som ikke spurte etter hvem som hadde rett, men etter hva som var rett.